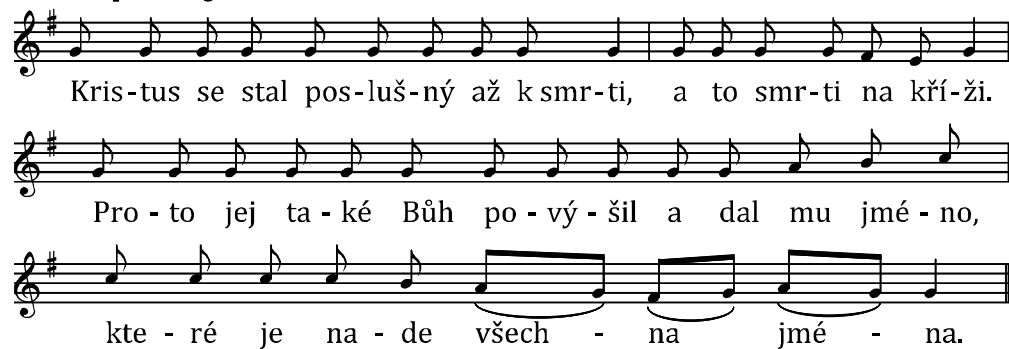

Verš před evangeliem

Kris-tus se stal pos-luš-ný až k smr-ti, a to smr-ti na kří-ži.
Pro-to jej ta-ké Bůh po-vý-šil a dal mu jmé-no,
kte-ré je na-de všech-na jmé-na.

Je-žíš, kte-rý vě-děl všech-no, co ho má pot-kat,
vy-šel a pra-vil jim:
†: Ko - ho hle-dá-te? C: Od-po-vě-dě-li mu:
S: Je-ží-še Na-za-ret-ské - ho, Pra-vil jim:

VELKÝ PÁTEK - dominikánské chorální pašije podle sv. Jana

C: U-mu-če-ní na-še-ho Pá-na Je-ží-še Kris-ta po-dle Ja - na.
Je-žíš vy-šel se svý-mi u-čed-ní-ky za po-tok ced-ron,
kde by-la zah-ra-da; a do ní vstou-pil on i je-ho u-čed-ní-ci.
Ta-ké Ji - dáš, kte-rý ho zra-dil, znal to mís-to,
ne-boť Je-žíš tam se svý-mi u-čed-ní-ky čas-to bý-val.
Ji - dáš, vzal od-díl vo-já-ků,
k to-mu stráž od ve-le-kně-ží a fa-ri-ze-ů,
a přiš-li tam s po-chod-ně-mi, lu-cer-na-mi a zbra-ně-mi.

†: Já jsem to C: Stál s ni-mi i Ji - dáš,
kte-rý ho zra-dil. Jak-mi-le jim ře-kl, já jsem to,
couv-li a pad-li na zem. O-pět se jich o-tá-žal.
†: Ko - ho hle-dá-te? C: A o-ni ře-k-li:
S: Je-ží-še Na-za-ret-ské - ho. C: Je-žíš od-po-vě-děl.
†: Po - vě-děl jsem vám, že já to jsem.
Hle - dá-te-li mne, nech-te os-tat-ní de-jít.
C: Tak se mě-lo na-pl-nit je-ho slo-vo:

Z těch, kte - ré jsi mi dal, nez - tra - til jsem žád - ně - ho,
 Ši - mon Pe - tr vy - ta - sil meč, kte - rý měl u se - be,
 za - sá - hl jed - no - ho ve - le - kně - zo - va slu - hu
 a u - řal mu pra - vé u - čed - níka.
 Ten slu - ha se jme - no - val Mal - chus.
 Ře - kl Je - žíš Pe - tro - vi:
 †: Scho vej ten meč do poch - vy:
 Což ne - mám pít ka - lich, kte - rý mi dal O - tec?
 C: Vo - já - ci s dů - stoj - ní - kem a ži - dov - ská stráž
 se zmoc - ni - li Je - ží - še a spou - ta - li jej.
 Při - ved - li ho nej - pr - ve k A - ná - šo - vi? byl to - tiž tchá - nem Kai - fá - še,
 kte - rý byl to - ho ro - ku ve - le - kně - zem.

Byl to Kai - fáš, kdo po - ra - dil ži - dům,
 že je lé - pe, a - by je - den člo - věk zem - řel za lid.
 Za Je - ží - šem šel Ši - mon Pe - tr a ji - ný u - čed - ník.
 Ten u - čed - ník byl znám ve - le - kně - zi a ve - šel s Je - ží - šem
 do nád - vo - ří ve - le - kně - zo - va do - mu.
 Pe - tr zůs - tal před vra - ty ven - ku. Ten dru - hý u - čed - ník,
 kte - rý byl znám ve - le - kně - zi, vy - šel,
 pro - mlu - vil s vrát - nou a ve - dl Pet - ra do - vnitř.
 Tu řek - la služ - ka vrát - ná Pet - ro - vi: S: Ne - jsi i ty
 z u - čed - ní - ků to - ho člo - vě - ka? C: On pra - vil:
 S: Ne - jsem. C: Pro - to - že by - lo chlad - no,
 u - dě - la - li si slu - ho - vé a stráž - ci o - heň

a stá - li ko - lem něj, a - by se o - hřá - li.
 Stál s ni - mi i Pe - tr a o - hří - val se.
 Ve - le - kněz se do - ta - zo - val Je - ží - še
 na je - ho u - čed - ní - ky a na je - ho u - če - ní.
 Je - žíš mu pra - vil:
 Já jsem mlu - vil k svě - tu ve - řej - ně.
 Vždy - cky jsem u - čil v sy - na - go - ze a v chrá - mě.
 Kde se shro - maž - d'u - jí všich - ni lí - dé,
 a nic jsem ne - ří - kal taj - ně. Proč se mě ptáš?
 Zep - tej se těch, kte - ří sly - še - li, co jsem ří - kal.
 C: Po těch slo - vech je - den za stráž - ců, kte - ří stá - li po - blíž,
 u - de - ři - li Je - ží - še do ob - li - če - je a pra - vil:

S: Tak se od - po - ví - dá ve - le - kně - zi.
 C: Je - žíš mu od - po - vě děl:
 Ře - kl - li jsem ně - co špat - ně - ho,
 pro - kaž, že je to špat - ně. Jě - st - li - že to by - lo správ - ně,
 proč mě bi - ješ? C: A - náš jej te - dy pos - lal
 spou - ta - né - ho k ve - le - kně - zi Ka - i - fá - šo - vi.
 Ši - mon Pe - tr stál ješ - tě u oh - ně a oh - ří - val se. Řek - li mu:
 S: Nej - si i ty z je - ho u - čed - ní - ků? C: On za - přel:
 S: Nej - sem. C: Je - den z ve - lek - ně - zo - vých slu - hů,
 pří - buz - ný to - ho, je - muž Pe - tr u - ťal u - cho, pra - vil:
 S: Což jsem tě s ním ne - vi - děl v za - hra - dě? C: Pe - tr o - pět za - přel?
 a v tom za - ko - kr - hal ko - hout.

Od Ka-i - fá-še ve-dli Je-ží-še do mís-to-dr-ži-tel-ské-ho pa-lá-ce.
 By-lo čas-ně zra - na. Ži-dé sa-mi do pa-lá-ce ne-ve-šli,
 a - by se ne - pos - kvr - ni - li
 a mo - hli jíst ve - li - ko - noč - ní - ho be - rān - ka.
 Pi - lát k nim vy - šel ven a pra - vil:
 S: Ja - kou ža - lo - bu vzná - ší - te pro - ti to - mu člo - vě - ku?
 C: Od - po - vě - dě - li: S: Kdy - by ne - byl zlo - či - nec,
 ne - by - li by - chom ti ho vy - da - li.
 C: Pi - lát jim pra - vil: S: Vez - mě - te si ho vy
 a su - d'te pod - le své - ho zá - ko - na! C: Ži - dé mu od - po - vě - dě - li:
 S: Nám ne - ní do - vo - le - no ni - ko - ho pop - ra - vit.
 C: To a - by se na - pl - ni - lo slo - vo Je - ží - šo - vo, kte - rým naz - na - čil,

ja - kou - smr - ťí má zem - řít.
 Pi - lát ve - šel o - pět do své - ho pa - lá - ce,
 za - vo - lal Je - ží - še a ře - kl mu: S: Ty jsi král ži - dov - ský?
 C: Je - žíš od - po - vě - děl.
 †: Ří - káš to sám od se - be,
 ne - bo ti to o mě ře - kli ji - ní?
 C: Pi - lát od - po - vě - děl: S: Jsem já snad Žid?
 Tvůj ná - rod a ve - le - kně - ží mi tě vy - da - li. Čím ses pro - vi - nil?
 C: Je - žíš od - po - vě - děl.
 †: Ty sám to ří - káš, že já jsem král.
 Já jsem se pro - to na - ro - dil a pro - to jsem při - šel na svět,
 a - bych vy - dal svě - dec - tví prav - dě.

Každý, kdo je z prav - dy, sly - ší můj hlas.

C: Pi - lát mu pra - vil: S: Co je prav - da?

C: Po těch slo - vech vy - šel o - pět k Ži - dům a ře - kl jim:

S: Já na něm žád - nou vi - nu ne - na - lé - zám. Je však zvyk,

že vám o ve - li - ko - no - cích

pro - pouš - tím na svo - bo - du jed - no - ho věz - ně. Chce - te - li,

pro - pus - tím vám ži - dov - ské - ho krá - le.

C: O - pět se da - li do kři - ku: S: Ne to - ho, a - le Ba - ra - bá - še!

C: Ten Ba - ra - báš byl vzbou - ře - nec.

Teh - dy dal Pi - lát Je - ži - še zbi - čo - vat.

Vo - já - ci u - plet - li z tr - ní ko - ru - nu, vlo - ži - li mu ji na hla - vu

a před ra - me - na mu pře - ho - di - li plášť pur - pu - ro - vý.

Pak před ně - ho před - stu - po - va - li a ří - ka - li:

S: Bud' poz - dra - ven, krá - li ži - do - vský!

C: Při - tom ho bi - li do o - bli - če - je. Pi - lát zno - vu vy - šel

a ře - kl Ži - dům: S: Hled' - te, ve - du vám ho ven,

a - bys - te vě - dě - li, že na něm ne - na - lé - zám žád - nou vi - nu.

C: Je - žíš vy - šel ven s tr - no - vou ko - ru - nou na hla - vě

a v pláš - ti pur - pu - ro - vém.

Pi - lát jim ře - kl: S: Ej - hle člo - věk!

C: Když ho ve - lek - ně - ží a je - jich slu - žeb - ní - ci u - vi - dě - li,

da - li se do kři - ku: S: U - kři - žo - vat, u - kři - žo - vat!

C: Pi - lát jim od - po - vě - děl: S: U - kři - žuj - te si ho vy sa - mi!

Já na něm vi - nu ne - na - lé - zám. C: Ži - dé mu od - po - vě - dě - li:

11

S: My má-me zá-kon, a pod-le to-ho zá-ko-na mu-sí zem-řít,
 pro - to - že se vy - dá - val za Sy - na Bo - ží - ho.
 C: Když to Pi-lát u - sly - šel, ješ - tě ví - ce se o - ba - val.
 Ve-šel zno-vu do pa-lá-ce a ře-kl Je-ží-šo-vi: S: Od-kud jsi ty?
 C: A-le Je-žíš mu ne-dal žad - nou od-po - věd. Pi-lát mu ře-kl:
 S: Ne-mlu-víš se mnou? Ne-víš, že mám moc tě pro-pus-tit
 a mám moc tě u-kři-žo - vat? C: Je-žíš od - po - vě - děl.
 T: Ne - měl bys na-de mnou žad - nou moc,
 kdy - by ti ne - by - la dá - na šň - ry.
 Pro - to ten, kdo mě to-bě vy - dal, vět - ší vi - nu má.
 C: Od té chví - le ho Pi-lát u - si - lo - val pro - pus - tit.
 A - le Ži - dé kři - če - li: S: Je - stli - že ho pro - pus - tíš,

12

nej-si pří-tel cí-sa - řův. Kaž-dý, kdo se vy-dá-vá za krá-le,
 je pro-ti cí-sa - ři. C: Když to Pi-lát u - sly - šel,
 dal vy-vést Je-ží-še ven a za-sedl k sou-du na mís-tě zva-ném
 „Na dláž - dě - ní“, heb - rej - sky Ga - bba - tha.
 Byl den příp - ra - vy před svát - ky ve - li - ko - no - ční - mi,
 o - ko - lo po - led - ne. Pi-lát Ži-dům pra-vil: S: Ej-hle, váš král!
 C: O - ni se da - li do kři - ku: S: Pryč s ním, pryč s ním,
 u - kři - žuj ho! C: Pi - lát jim ře - kl:
 S: Va - še - ho krá - le mám u - kři - žo - vat?
 C: Ve - lek - ně - ží od - po - vě - dě - li: S: Ne - má - me krá - le,
 jen cí-sa - ře. C: Tu jim ho vy-dal, a-by byl u-kři-žo - ván.
 Vo-já-ci se Je-ží - še cho-pi - li. Nesl svůj kříž a vy-šel z měs-ta

na mís - to zva - né Leb - ka, heb - rej - sky Gol - go - ta.

Tam ho uk - ři - žo - va - li a s ním ji - né dva,

z kaž - dé stra - ny jed - no - ho a Je - ží - še u - pro - střed.

Pi - lát dal na - psat ná - pis a při - pev - nit jej na kříž. Stá - lo tam:

Je - žíš Na - za - ret - ský, král ži - dov - ský.

Ten ná - pis čet - lo mno - ho ži - dů,

ne - boť mís - to, kde byl Je - žíš u - kří - žo - ván, by - lo blíz - ko měs - ta,

byl nap - sán heb - rej - sky, la - tin - sky a řeč - ky.

Ži - dov - ští ve - lek - ně - ží řek - li Pi - lá - to - vi:

S: Ne - měls psát „ži - dov - ský král“,

ale „vy - dá - val se za ži - dov - ské - ho krá - le“.

C: Pi - lát od - po - vě - děl: S: Co jsem nap - sal, na - psal jsem.

C: Když vo - já - ci Je - ží - še u - kří - žo - va - li,

vza - li je - ho ša - ty a roz - dě - li - li je na čty - ři dí - ly,

ka - ždé - mu vo - já - ko - vi ^{dl?} zbý - val ješ - tě spod - ní šat.

Ten šat byl be - ze švů, od sho - ra v cel - ku u - tka - ný.

Ře - kli me - zi se - bou: S: Ne - tr - hej - me jej,

a - le lo - suj - me o něj, či bu - de!

C: To pro - to, a - by se na - pl - ni - lo pís - mo: „roz - dě - li - li si mé ša - ty

a o můj o - děv me - ta - li los.“ To te - dy vo - já - ci u - či - ni - li.

U Je - ží - šo - va kří - že stály je - ho mat - ka a ses - tra je - ho ma - tky,

Ma - ri - e Kle - o - fá - šo - va a Ma - ri - e Mag - dal - ská.

Když Je - žíš spat - řil mat - ku

a ved - le ní u - čed - ní - ka, kte - ré - ho mi - lo - val,

ře - kl mat - ce. †: Že - no,
hle, syn - tvůj.
C: Po - tom to - mu u - čed - ní - ko - vi pra - vil.
†: Hle, mat - ka tvá.
C: V tu ho - di - nu ji o - nen u - čed - ník při - jal k so - bě.
Je - žíš vi - děl, že vše je již do - ko - ná - no;
a pro - to, a - by se až do - kon - ce na - pl - ni - lo Pís - mo, pra - vil.
†: Žíz - ním.
C: Stá - la tam ná - do - ba pl - ná oc - ta?
na - mo - či - li te - dy hou - bu do oc - ta
a na y - zo - pu mu ji po - da - li k ús - tům.
Když Je - žíš o - ku - sil oc - ta,

pra - vil:
†: Do - ko - ná - no jest.
C: A na - klo - niv hla - vu sko - nal.
CHVÍLE TICHÉ MODLITBY V KLEČE
C: Pro - to - že byl den příp - ra - vy
a tě - la nes - mě - la zůs - tat přes so - bo - tu na kří - ži,
na tu so - bo - tu při - pa - dal to - tiž vel - ký svá - tek,
po - žá - da - li Ži - dé Pi - lá - ta,
a - by od - sou - ze - ným by - ly zlá - má - ny no - hy
a a - by by - li sňa - ti z kří - že.
Při - šli te - dy vo - já - ci a zlá - ma - li no - hy prv - ní - mu i dru - hé - mu,
kte - ří by - li u - kří - žo - vá - ni spo - lu s ním.

Když při-šli k Je-ží-šo-vi a vi-dě-li, že je již mr-tev,
 ne - lá - ma - li mu kos - ti,
 a - le je - den z vo - já - ků mu pro - bo - dl ko - pím bok;
 i - hned vyš - la krev a vo - da.
 A ten, kte - rý to vi - děl, vy - dal o tom svě - dec - tví,
 a je - ho svě - dec - tví je prav - di - vé;
 a ví, že mlu - ví prav - du, a - bys - te i vy u - vě - ři - li.
 Ne - boť se to sta - lo, a - by se na - pl - ni - lo Pís - mo:
 „A - ni kost mu ne - bu - de zlo - me - na.“
 A na ji - ném mís - tě Pís - mo pra - ví:
 „U - vi - dí, ko - ho pro - bod - li.“
 Po - tom po - zá - dal Pi - lá - ta Jo - sef z A - ri - ma - ti - e,

byl to-tiž Je-ží-šův u-čed-ník, a-le taj-ný, pro-to-že se Ži-dů bál
 -a-by směl Je-ží-šo-vo tě-lo sej - mout z kří - že.
 Když kto-mu dal Pi-lát souh-las, Jo-sef šel a tě-lo sňal.
 Při-šel ta-ké Ni-ko-dém, kte-rý kdy-si navš-tí-vil Je-ží-še v no-ci,
 a při-nesl a-si sto li-ber smě-si myr - hy a a-lo-e.
 Vza-li Je-ží-šo-vo tě-lo a za-ba-li-li je
 s tě - mi von - ný - mi lát - ka - mi do lně - ných plá - ten,
 jak je to u Ži - dů při pohř - bu zvy - kem.
 V těch mís - tech, kde byl Ježíš u - kří - žo - ván, by - la zah - ra - da
 a v ní no - vý hrob, ve kte - rém, do - sud ni - kdo ne - byl po - cho - ván.
 Tam po - lo - ži - li Je - ží - še, pro - to - že byl den pří - pra - vy
 a hrob byl blíz - ko.